

ת"פ 29522/03/16 - מדינת ישראל נגד ד' כ' ח'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 29522-03-16 מדינת ישראל נ' כ' ח'

ת"פ 29251-02-18 מדינת ישראל נ' ח'

לפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד מאיר לוברבאום, מתביעות
ירושלים

המאשימה

נגד

ד' כ' ח'

ע"י ב"כ עוה"ד אריק בוקטמן

הנאשם

גזר דין

כתבי האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בשני כתבי אישום, ללא הסכמה עונשית.

ת"פ 29251-02-18 (התיק העיקרי)

מעובדות כתב האישום עולה, כי במועדים הרלבנטיים, היה הנאשם גרוש מזה כשלושה חודשים מהמתלוננת. ביום 15.10.2017, על רקע סכסוך מזונות בין הנאשם לבין המתלוננת, יצר הנאשם קשר עם המתלוננת ואיים עליה באומרו "שיפנה אלייך תורידו אותו מעלייך וירצחו אותך ויוציאו אותי מהבנק שלי בבנק הפועלים ותיקחי מה שמגיע לך, כרגע אני עם עצם בגרון, לפני חודש לא ידעתי מה עם השכירות ועשו לי בלגן". בהמשך לשיחה זו, ביקשה המתלוננת מאחותה לעשות שיחת ועידה בין שתיהן לבין הנאשם, כאשר האחות תשוחח עם הנאשם בנוגע למזונות, והיא עצמה תאזין לשיחה מבלי שהנאשם ידע על נוכחותה בשיחה. באותה שיחה אמר הנאשם לאחות המתלוננת: "תראי מה היא עושה לי? אני ארצח אותה. היא רוצה לגרום לי עכשיו ללכת, אני ארצח אותה, היא מעלה לי את העצבים, אני ארצח אותה בסוף עם העצבים שלי, לא יודע מי מילא לה את הראש הסתום שלה... היא רוצה לקבור אותי חי? אין בעיה אני אלק למטה אני גומר אותה, אין לי בעיה..... ח' אני ארצח אותה אני אומר לך אני לא יכול להיות בשקט היא הרסה לי את החיים." בגין כל אלה, הורשע הנאשם בעבירה של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (**חוק העונשין**).

ת"פ 29522-03-16 (התיק המצורף)

מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 20.9.2015, התגלע ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת בנוגע לניתוק קו הטלפון של בתם. במהלך דין ודברים בין הנאשם לבין המתלוננת אמר לה הנאשם: "אם את לא מנתקת לה את הקו אני נשבע לך שהיום יהיה פה אש בבית". בהמשך, הרים הנאשם מעל ראשו לכיוון המתלוננת אורגן צעצוע בצורה מאיימת. בגין כך, הורשע הנאשם בעבירה של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

מהלך הדין

כאמור, הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתבי האישום המתוקנים, ללא הסכמה עונשית. הנאשם נשלח לשירות המבחן שנתבקש להגיש תסקיר בעניינו ולבחון, בין היתר, גם את שאלת ההרשעה. ראוי לציין, כי טרם הסכמת הצדדים, הסנגור הגיש בקשה לעיכוב הליכים, אשר נדחתה.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו חמישה תסקירים, כאשר שלושה מהם היו למעשה בקשות דחיה לצורך מיצוי תהליך טיפולי. מהתסקירים עולה כי הנאשם, כבן 57, גרוש ואב לשלושה (בגילאים 13 - 25). הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי, סיים לימודי תיכון לאחר 11 שנות לימוד ושירת שירות צבאי מלא. הוא היה נשוי למתלוננת במשך למעלה מ-20 שנה במערכת יחסים שהתאפיינה בקונפליקטים רבים, אך לא דווח על אלימות פיזית. הנאשם עבד לאורך השנים בעבודות שונות, הוא גמלאי של העירייה אותה עזב בשל תאונת עבודה, ומזה שנים ארוכות עובד בסופרמרקט. כיום ולאחר גירושיו, מתגורר עמו בן הזקונים (כבן 13). הנאשם מצוי בקשרים הדוקים וחיוביים עם המתלוננת בשנים האחרונות, כאשר שניהם סובלים ממצב רגשי מורכב ומתחלואה. המתלוננת סיפרה כי מתקיים ביניהם קשר חיובי והנאשם מסייע לה רבות באופן עקבי. בני הזוג תיארו באופן הדדי מערכת יחסים מורכבת, כשעל-רקע סכסוך הגירושין אירעו האירועים שתוארו לעיל. שירות המבחן שוחח עם גורמי הרווחה המלווים את המשפחה שנים ארוכות, ומדבריהם ניתן ללמוד על כך שהנאשם היה הדמות הדומיננטית בפניה לעזרה מקצועית לאורך השנים, עזרה שכללה גם טיפול זוגי שיזם הנאשם. הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשים והביע חרטה על ביצועם. הנאשם נרתם לטיפול בתחום האלימות במשפחה וסיים אותו בהצלחה, כששירות המבחן והגורמים המטפלים סברו כי הטיפול מוצה, וכי המשך הטיפול ראוי שיהיה במתכונת פרטנית. שירות המבחן העריך את הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד כנמוך ובסופו של יום המליץ על הטלת צו מבחן ללא רכיב מוחשי, כגון של"ץ, בשל מאפייניו של הנאשם והקשיים עמם מתמודד. יצוין, כי בשל משבר הקורונה וקושי בפתיחת קבוצות, התעכב ההליך במשך זמן רב, בשל הרצון כי הנאשם ימצא תהליך טיפולי שיאפשר התחשבות במכלול הגורמים הרלבנטיים בעת גזירת הדין.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית. מחד, ב"כ המאשימה סבר שמדובר באיומים חמורים מאוד, ולכן עתר למתחם המתחיל במאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. ב"כ המאשימה עתר להטיל עונש בתחילת המתחם וענישה נלווית. מאידך, הסנגור עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - "עבירת האיומים נועדה להגן על שלוות נפשו וביטחונו של הפרט, כמו גם על חופש הפעולה והבחירה שלו" [רע"פ 8736/15 בר נ' מ"י (מיום 17.1.2018) (פסקה 22 לפסק דינה של כב' השופט ברק-ארז)].

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40'ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לענין קביעת המתחם: מדובר בעבירות שמשקפות עידנא דריתחא וחוסר יכולת לווסת כעסים, ולכן אין מדובר בעבירות מתוכננות; הנזק הנובע מעבירת איומים נעוץ בפגיעה בביטחון האישי של המתלוננת והטראומה שהדבר מותיר; הנזק הפוטנציאלי רב, והמציאות בהקשר זה ידועה ומוכרת; הנאשם הביע כעס ותסכול כלפי המתלוננת וזהו המניע לביצוע העבירה; מדובר בנאשם בוגר שצריך היה להימנע מביצוע המעשים.

מדיניות הענישה הנוהגת - מפנה לרע"פ 935/17 **סימונדיב נ' מ"י** (מיום 24.8.2017) שם נקבע מתחם שבין מס' חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר ונגזרו 18 חודשי מאסר לנאשם בנסיבות חמורות בהרבה ממקרו. ברע"פ 8253/18 **ינאי נ' מ"י** (מיום 25.11.2018) אושר מתחם שבין מס' חודשי מאסר ועד 12 חודשים, שם נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות - גם שם מדובר בנסיבות חמורות מענייננו. מאלו ניתן ללמוד לקולא מצד אחד, ועל מידת הרצינות שבתי המשפט מייחסים לעבירה זו מאידך.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר על תנאי ושל"ץ ועד 6 חודשי מאסר בפועל בכל אחד מהתיקים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם קיבל אחריות למעשיו, היה נכון לעבור טיפול ואף עשה זאת בהצלחה. לא נפתחו לו תיקים חדשים ומדובר באירועים ותיקים יחסית. לנאשם אין עבר פלילי ומסכת יחסיו עם המתלוננת, הגם שהיתה מורכבת, מלמדת על יחסים קרובים ותלות הדדית זה בזה. מעבר לכך שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון הנשקפת מן הנאשם נמוכה.

המיקום במתחם - בנסיבות האמורות, יש מקום להטיל על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה. יחד עם זאת, לא ניתן להסתפק בהמלצת שירות המבחן, ויש להטיל עונש מוחשי של של"ץ, גם אם לא בהיקף משמעותי, וזאת כדי לעמוד בעקרון ההלימה. איומים אינם דבר של מה בכך, וצריך להיות ברור למי שמשמיעם, כי יש להתנהגות מסוג זה מחיר מוחשי שיש לשלמו.

שאלת ביטול ההרשעה - שירות המבחן לא מצא מקום להמליץ על ביטול ההרשעה בהיעדר נזק קונקרטי. סברתי שבמכלול הנסיבות, התיק אינו מצדיק את ביטול ההרשעה. הגם שהאיומים כשלעצמם אינם חמורים ומאפשרים ביטול הרשעה מבלי לוותר על שיקולי ענישה אחרים, הרי שלא הוכח נזק קונקרטי ובוודאי לא נזק בלתי מידתי שייגרם לנאשם כתוצאה מן ההרשעה. לכן אין מקום לבטלה, וכך אני קובע.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה של אלימות כלפי בן משפחה, לרבות

איומים, בתוך שנתיים מהיום;

ב. 80 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו החל מיום 1.12.2022 על-פי תוכנית שיכין שירות המבחן ובפיקוחו. הנאשם הוזהר כי אי-קיום הצו באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הטלת מאסר בפועל;

ג. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים מהיום. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב אלול תשפ"ב, 18 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.